

WOJEWODA ŚLĄSKI

IFIII.4131.1.27.2025

Katowice, dnia 19 marca 2025 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, 1572, 1907 i 1940) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, 1907 i 1940)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XI/108/2025 Rady Miasta Knurów z dnia 12 lutego 2025 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów dla wyznaczonych obszarów zabudowy mieszkaniowej, w następującej części, zawartej w:

1) treści uchwały:

- § 4 ust. 1 pkt 7;
- § 5 ust. 1 pkt 1 lit. c w zakresie symbolu 1.1MN;
- § 7 ust. 1 w zakresie symbolu 1.1MN;
- § 12 ;
- § 14 ust. 2 pkt 1 w zakresie symbolu 1.1MN;
- § 14 ust. 2 pkt 2 w zakresie symbolu 1.1MN;

2) na rysunku planu:

- na załączniku nr 1A - teren oznaczony symbolem 1.1MN,
- na załączniku nr 1B - teren oznaczony symbolem 2.1RN-N

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała rady gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 12 lutego 2025 r. Rada Miasta Knurów podjęła uchwałę Nr XI/108/2025 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów dla wyznaczonych obszarów zabudowy mieszkaniowej.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (dalej również: *upzp.*) w dniu 19 lutego 2025 r. Rada Miasta Knurów przekazała organowi

nadzoru uchwałę z dnia 12 lutego 2025 r., Nr XI/108/2025, a w dniu 20 lutego 2025 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 07 marca 2025 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie:

1. W § 4 ust. 1 pkt 7 uchwały ustalono klasę przeznaczenia terenu RN-N – teren rolnictwa z zakazem zabudowy lub niesklasyfikowany – zabudowy gospodarczo-rekreacyjnej. Jednocześnie, posługując się ustaloną klasą przeznaczenia, w § 12 uchwały wyznaczono teren 2.1RN-N, ustalając parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zasady zagospodarowania. Dopuszczono lokalizację stawów i sadów jako użytkowania rolniczego terenów oraz urządzenia wodne. Ustalono dowolną geometrię dachów, nadziemną intensywność zabudowy, minimalny udział powierzchni zabudowy, maksymalną wysokość zabudowy. Tymi ustaleniami w pierwszej kolejności naruszono pkt 2 *Części II Standardów stosowania w projekcie planu miejscowego symboli, nazw i oznaczeń graficznych*, zamieszczonych w Załączniku nr 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2404 zwanego dalej *rozporządzeniem*). Zgodnie z tym przepisem klasę 12 N – teren niesklasyfikowany, stosuje się wyłącznie w przypadku braku możliwości zastosowania jakiegokolwiek z poziomów klas od 1 do 11. W omawianych ustaleniach uchwały określono natomiast przeznaczenie terenu jako teren rolnictwa z zakazem zabudowy, dopuszczając jednocześnie lokalizację stawów, urządzeń wodnych oraz sadów. Tak więc uchwałodawca winien wybrać odpowiednie do swych intencji nazwy i symbole klas przeznaczenia zgodnie z tabelą *I. Symbole, nazwy i oznaczenia graficzne dotyczące przeznaczenia terenów stosowane w projekcie planu miejscowego*, zamieszczoną w Załączniku nr 1 *rozporządzenia*. W poziomie 2 tej tabeli zamieszczone zostały klasy przeznaczenia terenu o symbolach: RN – oznaczający teren rolnictwa z zakazem zabudowy, RZ – mm oznaczający teren zabudowy związanej z rolnictwem oraz RA – oznaczający teren akwakultury i obsługi rybactwa, a w poziomie 3 następujące klasy przeznaczenia terenu: teren gruntów ornych oraz upraw o symbolu RNR, teren łąk i pastwisk o symbolu RNL, teren zabudowy zagrodowej – RZM, teren produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych o symbolu RZP oraz teren wielkotowarowej produkcji rolnej – RZW. Tak więc możliwe było dość precyzyjne określenie przeznaczenia terenów rolnictwa, odpowiadające intencji uchwałodawcy, a tym samym nie wystąpił przypadek braku możliwości zastosowania jakiegokolwiek przeznaczenia z poziomów klas od 1 do 11. Jedynie bowiem tylko taka sytuacja umożliwia – zgodnie z rozporządzeniem – zastosowanie klasy 12 N, czyli ustalenie przeznaczenia jako teren niesklasyfikowany.

Po wtóre, naruszono §§ 6 i 25 w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), zgodnie z którymi przepisy należy formułować tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały wyrażały intencje prawodawcy, oraz by wskazywały one możliwie bezpośrednio i wyraźnie kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować. W § 12 uchwały zamieszczono bowiem wewnętrznie sprzeczne przepisy, gdyż z jednej strony ustalono teren rolnictwa z zakazem zabudowy, równocześnie ustalając możliwość zabudowy gospodarczo-rekreacyjnej. Ponieważ zgodnie z pkt 4 lit. a *Części II Standardów stosowania w projekcie planu miejscowego symboli, nazw i oznaczeń graficznych* zastosowane klasy realizowane są łącznie lub

zamiennie, to na tym samym terenie zakazano zabudowy a jednocześnie ustalono teren zabudowy gospodarczo-rekreacyjnej oraz ustalono parametry tej zabudowy.

2. W § 7 uchwały wyznaczono teren oznaczony symbolem 1.1MN – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, przeznaczenie uzupełniające: teren usług handlu detalicznego, teren usług zdrowia i pomocy społecznej, a także ustalono parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zasady zagospodarowania. Wyznaczono także nieprzekraczalną linię zabudowy biegnącą wzdłuż wschodniej granicy obszaru objętego planem. Wyznaczony w ten sposób teren niemożliwy jest do zabudowy zgodnie z przeznaczeniem oraz z przeznaczeniem uzupełniającym, gdyż jego wymiary: szer. 4,7 m, dł. 60 m uniemożliwiają takie jego zagospodarowanie. Naruszono więc art. 15 ust. 2 pkt 1 *upzp.*, poprzez ustalenie niemożliwego do realizacji przeznaczenia czyli nie ustalono jednego z podstawowych i obligatoryjnych elementów planu miejscowego jakim jest określenie przeznaczenia terenu.

Prezydent Miasta Knurów w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego – pismem nr UA.6721.10.2024 UA.KW.00147.2025, z dnia 12 marca 2025 r. wskazał, że w zasadach kształtowania ładu przestrzennego, zawartych w § 5 ust. 2 uchwały, dopuszczono elementy zagospodarowania niezbędne do poprawnego funkcjonowania terenów o ustalonym przeznaczeniu takich jak w szczególności: miejsca postojowe, miejsca do parkowania rowerów, dojazdy, komunikacja pieszo-rowerowa, ciągi pieszo-jezdne i piesze, sieci uzbrojenia terenu, hybrydowe urządzenia oświetleniowe, zieleń urządzona wysoka i niska. W związku z tym uznał, że na terenie oznaczonym symbolem 1.1MN *jest możliwa realizacja zagospodarowania wpisującego się w klasę przeznaczenia tego terenu jak również realizacja zagospodarowania związanego z przeznaczeniem uzupełniającym oraz innych, dopuszczonych w § 5 ust. 2, sposobów zagospodarowania.*

Wojewoda nie zgadza się z tą interpretacją, gdyż w przywołanym ustaleniu dopuszcza się *elementy niezbędne dla poprawnego funkcjonowania terenów o ustalonym przeznaczeniu.* Tak więc – by określić te niezbędne elementy umożliwiające poprawne funkcjonowanie terenów, konieczna jest, w pierwszej kolejności, sama możliwość realizacji ustalonego przeznaczenia. Skoro wielkość terenu uniemożliwia zagospodarowanie go przez zabudowę mieszkaniową jednorodziną bądź samodzielnie bądź z uzupełnieniem poprzez usługi handlu detalicznego, czy usługi zdrowia i pomocy społecznej, to również niemożliwe jest stwierdzenie, które z wymienionych elementów są niezbędne do poprawnego funkcjonowania tego nieokreślonego zagospodarowania.

3. Stwierdzenie nieważności ustaleń § 4 ust. 1 pkt 7, § 7 ust. 1 w zakresie symbolu 1.1MN oraz § 12 uchwały, skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności w tych zakresach również rysunku planu, gdyż konieczna jest spójność tych obu integralnych części planu miejscowego. Konieczne jest również stwierdzenie nieważności pozostałych ustaleń treści uchwały bezpośrednio odnoszących się do terenów oznaczonych tymi symbolami. I tak: w § 5 ust. 1 pkt 1 lit. c konieczne jest stwierdzenie nieważności ustaleń dotyczących odległości nieprzekraczalnych linii zabudowy od linii rozgraniczających tereny w zakresie symbolu 1.1MN; również w § 14 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 stwierdza się nieważność ustaleń minimalnej powierzchni działek oraz minimalnej szerokości frontu działek w zakresie symbolu 1.1MN.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów

niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu wymienionego naruszenia, uchwała Rady Miasta Knurów Nr XI/108/2025 z 12 lutego 2025 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Knurów dla wyznaczonych obszarów zabudowy mieszkaniowej, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miasta Knurów rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miasta Knurów.

Z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

Bożena Goldamer - Kapala

Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Otrzymuje:

Rada Miasta Knurów

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.